

در بیان سیدنا زین العابدین (ع)

المنطق

حمل مواطاة و اشتقاق

جلسه ۴۷

استاد فرخی

حمل مواطاة و اشتقاق:

حمل مواطاة: به حملی اطلاق می شود که محمول؛ نفس موضوع باشد از لحاظ مصداقی.

به عبارت دیگر: حمل مواطاة «حمل هوهو» است.

مانند: «الانسان ضاحک» در این مثال موضوع و محمول در مصداق یکی هستند.

حمل اشتقاق: و اگر حمل بر موضوع نیازمند اضافه کردن لفظ و یا تغییری در کلمه باشد، آن را

حمل اشتقاق خوانند.

به عبارت دیگر: محمول، نفس موضوع از لحاظ مصداقی نباشد.

تذکر:

مقصود از حمل در بحث کلیات خمس، خصوص حمل مواطاة است.